

Forhold til Indenrigsministeriet, som Loven tilsigter. § 6 indeholder den vigtige Bestemmelse, at Retten i Kommunen til at foretage Slagtning til Salg af de ovennævnte Dyr andsteds end i Slagtehuset opføres med Tilvebringelsen af et saadant offentligt Slagtehus. I fald et saadant offentligt Slagtehus var tilveiebragt, og man da tog den Bestemmelse, at Sundhedsvæsenet skulde have den Myndighed at kunne henvise de Slagterier, som den maatte anse for uhensigtsmæssigt indrettede, til et saadant offentligt Slagtehus, forekommer det mig, at den Loang, der var fornøden, derved var tilveiebragt. I fald virkelig Slagtevang derimod skulde indføres paa de Steder, hvor man ansaa det for hensigtsmæssigt, forekommer det mig, at den Bestemmelse, der staar i sidste Stykke af § 8, at der i Vedtægten bestemmes, hvorvidt Slagterier, der drives af Foreninger eller væsentligst til Udsørsel af Kjødet, bør være undtagne for den i § 6 givne Regel om Slagtevang, staar noget i Modstrid med Hensigten med Bestemmelsen i § 6. Det vilde være meget betænkeligt for en Kommune, der har indrettet et stort offentligt Slagtehus, som havde til Formaal at optage hele Slagtningen, der foregaar i Kommunen, at se ved Siden af sig Foreninger danne sig til Oprettelsen af offentlige Slagtehus, der gjorde Kommunens Slagtehus til en vis Grad overflødig. Det vilde komme Kommunens Beboere til Fordel, om et saadant Slagtehus, naar det blev oprettet, blev livlig benyttet; modsat vilde Omkostningerne, som bleve kastede over paa Kommunens Beboere, blive usforholdsmæssig store. — Jeg vil ønske og haabe, at dette Lovforslag i den endelige Skikkelse maa have modtaget saadanne Forandringer for Kjøbenhavns Vedkommende som de, jeg her har antydet.

Formanden: Forinden vi gaa videre, kunne vi maatte træffe Afgjørelse med Hensyn til Godkendelsen af Valget af den nye Landstingsmand for 8de Kreds. De ærede Medlemmer, som efter min Anmodning have gennemgaaet hans Valgbrev m. m., have gennem den 1ste Landstingsmand for 2den Kreds (Gaffner) meddelt mig, at de ere færdige. Jeg skal derefter give det ærede Medlem som Ordfører for Udvalget til Valgbrevens Prøvelse Ordet.

Ordføreren (Gaffner): Som den hietærede Formand udtalte, ere de her tilstedeværende Medlemmer af Udvalget til Valgbrevens Prøvelse traadte sammen og have gennemgaaet den afleverede Skrivelse fra Valgbestyrelsen m. m., og have vi ikke fundet Noget at erindre ved den foretagne Valghandling, hvorfor Udvalget tillader sig at indstille Valget til Godkendelse af Landstinget.

Uden yderligere Forhandling og uden Afstemning

vedtoges Udvalgets Indstilling.

Formanden: Da Rammerraad Bonne tidligere har været Medlem af Rigsdagen og saaledes een Gang har afslagt Ed paa Grundloven, vil der ikke være Tale om ny Edsaflæggelse, og det ærede Medlem vil altsaa strax kunne indtage sin Plads som Landstingsmand for 8de Kreds.

Vi gaa derpaa atter tilbage til Behandlingen af den foreliggende Sag.

Fischer: Det foreliggende Lovforslag lader sig meget passende behandle som indeholdende to forskellige Affnit, hvoraf den første ærede Taler (Kaiser) har behandlet det ene, nemlig Lovforslaget, forsaavidt det vedrører Kjøbenhavn. I Kjøbenhavn er jo Sagen allerede for længere Tid siden sat i Bevægelse, og der arbeides nu paa at naae det Maal, som Lovforslaget tilsigter. Jeg kan derfor ikke skjønne, at det vilde være hensigtsmæssigt allerede nu ad Lovgivningens Vej at gribe ind, og jeg maa forsaavidt slutte mig til det ærede Medlem, som allerede har udtalt sig imod, at dette sker for Diebliffet. Jeg kan heller ikke se, at Lovforslagets § 2 indeholder noget Bidrag til at løse de Bansteligheeder, som kunne ligge for ved Afgjørelsen af Sagen; thi der gives intet Fingerpeg om, hvorledes Planen skal udsøres, og det er jo det, man overveier i Kjøbenhavn. Der tales kun om, at Planer skulle tilveiebringes, at disse skulle gennemgaaes i Ministeriet, og at der derpaa skal træffes Afgjørelse; men der oplyses intet Nærmere om, hvorledes Sagen skal ordnes, og det er vistnok det, der hidtil har voldet Hovedaaftensligheden for Kjøbenhavns Vedkommende. At man betænker sig i Kjøbenhavn kan ikke undre mig, thi det er aabenbart, at Anlægget af et Slagtehus for Kjøbenhavn vil være en meget kostbar Sag. Rødgatorvet har kostet Kjøbenhavn omtrent 1 Million Kroner, og dog fik man Grundten overdraget for saa godt som Ingenting. Dette Anlæg betaler sig, som bekendt, ikke endnu, og at det nogenlunde kan bære sig, ligger deri, at det har faaet en anden Anvendelse end den, man havde tænkt sig. Der vil ved Opsættelsen af et Slagtehus ved Kjøbenhavn blive Spørgsmaal om et meget stort Belsøb, og at Kommunen ser sig vel for, inden den tager en Beslutning, tror jeg maa billiges.

Jeg vil nu forlade Lovforslaget, forsaavidt det berører Kjøbenhavn, og vende mig til det, forsaavidt det angaar Kjøbstaberne. Ogsaa der vil selvfølgelig Hovedspørgsmaalet blive dette: Hvad ville Slagtehuset koste? Jeg maa i høi Grad beklage, at vi lades i fuldstændig Uvisshed angaaende det Spørgsmaal.